

KAPTURAC (1) *vb impf*

Oba a jasne.

inf kapturać. ◊ [*praes 3 pl* kapturają.]

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu; poza tym XVII w.: kapturać się.

Ubierać w kaptur; tu być może wyświęcać: poidźmy do biskupow y doktorow/ ktorzy nyedáliby fye byli papyezom kápturác/ by byli rozumyeli iż zwirchność ich nye yeft wedle bogá. KromRozm III O.

[Przen: Usidlać [czym]: Z Tych wśzytkich Czártow wyższey miánowáných/ káždy ma fwe godziny y mieyfcá/ y káraktery/ ktorými kápturáią ludzi potáiemnie PostępekPrCzart 66.]

MM